

Oameni

Claraz

Vad oameni cum plâng
Pe străzile vietii.
Si plopii le scutură
Amintiri din trecut.

Văd oameni bolnavi
Adânciți în reflecții
Își poartă pe umeri
Al vieții necaz.

Văd oameni și oameni
Ca mine-i vedeți toți...
V-ați întrebat vreodată
Ce-i în sufletul lor?

Noi suntem acei oameni
Noi ne vedem pe noi
Atat de preocupați
De noi. Numai de noi.